

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557” มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการออกกลางคันของนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 และ 3) หาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้สอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการบริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อการได้เปรียบในการแข่งขันในอนาคต

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูล คือ นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558) รวมถึงอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 584 คน (ข้อมูลจากกองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 360 คน และอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 70 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์ (Interviews) โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2557 – 30 กันยายน 2558 รวมระยะเวลา 1 ปี ซึ่งได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด คือ

1. การศึกษาข้อมูลเอกสาร (documentary research) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลนักศึกษาที่ได้จากสำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และข้อมูลบุคลากรสายสอนจากกองบริหารงานบุคคล

2. การเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ (Interviews) แบบสัมภาษณ์เป็นแบบมาตรฐาน (Structured or Standardized Interviews) โดยผู้สัมภาษณ์กำหนดประเด็นคำถามเรื่องที่ทำวิจัย หรือข้อมูลที่ต้องการไว้ล่วงหน้า แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 สัมภาษณ์นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สาเหตุการออกกลางคันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 การศึกษาในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 4 ทักษะและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ทักษะและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์จากการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาออกกกลางคัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 1,176 คน สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557

ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาพันสภาพ จำนวน 636 คน คิดเป็นร้อยละ 54.08 รองลงมา คือ ถูกถอนสภาพ จำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 32.23 และลาออก จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 13.69 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 686 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 และเพศชาย จำนวน 490 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 879 คน คิดเป็นร้อยละ 74.74 และอยู่ในต่างจังหวัด จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 25.26 สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 850 คน คิดเป็นร้อยละ 72.28 รองลงมา คือ หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 21.85 และบิดา/มารดาถึงแก่กรรม จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 5.87 ตามลำดับ บิดามารดา/ผู้อุปการะ ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง จำนวน 577 คน คิดเป็นร้อยละ 49.06 รองลงมา คือ พนักงานหน่วยงานเอกชน จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 13.61 รับราชการ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 13.19 อื่นๆ อาทิ เกษตรกรรม ประมง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 11.56 รัฐวิสาหกิจ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 4.93 พนักงานหน่วยงานราชการ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 และไม่มีเงินได้ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ตามลำดับ บิดามารดา/ผู้อุปการะมีรายได้น้อยกว่า 150,000 บาทต่อปี จำนวน 463 คน คิดเป็นร้อยละ 39.37 รองลงมา คือ มีรายได้มากกว่า 300,000 บาทต่อปี จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 29.85 มีรายได้ 150,000 – 300,000 บาทต่อปี จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 25.85 และไม่มีรายได้ จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 25.85 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการทดสอบความเป็นอิสระต่อกันของสองตัวแปร (Chi-square test)

1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิร่ำเนากับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า ภูมิร่ำเนามีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบิดามารดากับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า สถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557

4) ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดามารดา/ผู้ประกอบการ กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่าอาชีพบิดามารดา/ผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้บิดามารดา/ผู้ประกอบการ กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า รายได้บิดามารดา/ผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 สรุปผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์นักศึกษาออกกลางคัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 และอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

5.2.1 การสัมภาษณ์นักศึกษาออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 360 คน

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 53.89 และเพศหญิง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 46.11

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมา คือ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.56 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.72

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89 คณะอุตสาหกรรม
สิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.94 คณะสถาปัตยกรรมและ
การออกแบบ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.94 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 22 คน
คิดเป็นร้อยละ 6.11 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44 และ
คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.89

ส่วนใหญ่ออกกกลางคั่นขณะศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ
73.68 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 28 คน คิดเป็น
ร้อยละ 7.89 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

นักศึกษาภาคปกติ จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 93.89 และภาคสมทบ จำนวน
22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.11

ภูมิลำเนา ส่วนใหญ่อยู่จังหวัดกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 303 คน
คิดเป็นร้อยละ 84.17 และอยู่ต่างจังหวัด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.83

สถานภาพของบิดามารดา อยู่ด้วยกัน จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17
รองลงมา คือ หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และบิดา/มารดาถึงแก่
กรรม จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 8.33 ตามลำดับ

อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง จำนวน 156 คน คิดเป็น
ร้อยละ 35.00 รองลงมา คือ หน่วยงานราชการ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 หน่วยงาน
เอกชนจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 ไม่มีเงินได้ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50
รัฐวิสาหกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และอื่นๆ อาทิ เกษตรกร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อย
ละ 4.17 ตามลำดับ

รายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ ส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 300,000 บาทต่อปี
จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 48.06 รองลงมา คือ มีรายได้ 150,000 - 300,000 บาทต่อปี จำนวน
120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีรายได้น้อยกว่า 150,000 บาทต่อปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ
11.11 และไม่มีรายได้ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

2) สาเหตุการออกกกลางคั่นของนักศึกษา

ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาพื้นสภาพ จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 54.17 รองลงมา
คือ ถอนสภาพ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 32.22 และลาออก จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ
13.61 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่พ้นสภาพ จำนวน 195 คน

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 94.36 รองลงมา คือ ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.64 ด้านการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด” มีค่าความถี่มากที่สุด (จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92) ส่วน “มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน” มีค่าความถี่น้อยที่สุด (จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.64)

2. นักศึกษาที่ถูกถอนสภาพ จำนวน 116 คน

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาถูกถอนสภาพจากการเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 62.93 รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.97 ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 18.10 และด้านการสอน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “การสอบเผื่อเลือกไว้ แล้วติดมหาวิทยาลัยอื่น จึงไม่ได้ลงทะเบียนเรียน” มีค่าความถี่มากที่สุด (จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.86) ส่วน “ปัญหาด้านสุขภาพ” “ตั้งครุฑ” “ติดทหาร” และ “ไม่ชอบงาน/หัวหน้างานของบริษัทที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงโครงการสหกิจศึกษา” มีค่าความถี่น้อยที่สุด (จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.86)

3. นักศึกษาที่ลาออก จำนวน 49 คน

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาลาออกจากการเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 65.31 รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.32 ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 14.29 และด้านการสอน คิดเป็นร้อยละ 4.08 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “สอบเผื่อเลือกไว้ แล้วติดมหาวิทยาลัยอื่น” มีค่าความถี่มากที่สุด (จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 25.86) ส่วน “วุฒิการศึกษาที่จบมาได้ล่าช้า” “ไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมายภายใต้ข้อตกลงโควตาที่รับเข้า” “มีปัญหาด้านสุขภาพ” “ไม่ชอบสังคมของมหาวิทยาลัยที่ส่วนใหญ่มีแต่เด็กที่จบจากสายอาชีพ สายช่าง ครอบครัวเป็นห่วง” “ต้องดูแลบิดามารดา เนื่องจากบิดามารดามีปัญหาด้านสุขภาพ และอายุมาก” “บิดามารดาให้ทำงานประจำ” “อาจารย์ผู้สอนบางท่านถ่ายทอดความรู้ไม่ดี” “อาจารย์ผู้สอนบางท่านมีวิธีการสอนไม่น่าสนใจ สอนตาม PowerPoint” “ต้องเดินทางไปเรียนหลายศูนย์” “นักศึกษาทะเลาะวิวาท/ไม่ถูกกัน

ทั้งคณะเดียวกันและต่างคณะ” “มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน” และ “สวัสดิการสำหรับคนพิการมีน้อย เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น” มีค่าความถี่น้อยที่สุด (จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04)

3) มหาวิทยาลัยปัจจุบันที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่

ส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 28.70 รองลงมา คือ ไม่ได้ศึกษาต่อ ซึ่งรวมผู้ที่รอเกณฑ์ทหารและผู้เข้าอุปสมบท คิดเป็นร้อยละ 26.96 มหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 20.00 มหาวิทยาลัยของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 13.91 มหาวิทยาลัยเปิด คิดเป็นร้อยละ 9.57 และอื่นๆ อาทิ เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เนื่องจากผู้เรียนจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และรู้สึกว่ายกระดับปริญญาตรีไม่ไหว คิดเป็นร้อยละ 0.87

4) สาขาวิชาที่เลือกศึกษามหาวิทยาลัยแห่งใหม่ ตรงกับสาขาวิชาที่เลือกศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งใหม่ โดยเลือกสาขาวิชาเดิมที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คิดเป็นร้อยละ 52.50 และเลือกเรียนสาขาวิชาใหม่ คิดเป็นร้อยละ 47.50

5) ทศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาออกกลางคัน จำนวน 360 คน มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ในส่วนของทศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 43.06 ซึ่งคำตอบแบ่งออกเป็นข้อดีและข้อเสีย ดังนี้

ข้อดี ส่วนใหญ่ให้ทศนคติว่า “สภาพแวดล้อมดี ร่มรื่น” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.18 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “สาขาวิชาให้เลือกเรียนหลายสาขา” คิดเป็นร้อยละ 11.35 และลำดับที่ 3 คือ “อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์ สอนดี เข้าใจง่าย” คิดเป็นร้อยละ 10.64

ข้อเสีย ส่วนใหญ่ให้ทศนคติว่า “ไม่มีพื้นที่ให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมต่างๆ” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.77 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “พื้นที่แคบ ที่จอดรถมีน้อย” คิดเป็นร้อยละ 9.93 และลำดับที่ 3 คือ “อาจารย์เข้าสอนไม่ตรงเวลา” คิดเป็นร้อยละ 7.80

6) ข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาออกกลางคัน จำนวน 360 คน มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ในส่วนของข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 144 คน คิดเป็น

ร้อยละ 40.00 พบว่า ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า “ควรมีพื้นที่สำหรับให้นักศึกษาสามารถอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมอื่นๆ ได้มากกว่านี้” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.42 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมา ลำดับที่ 2 คือ “ควรมีห้องปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น” คิดเป็นร้อยละ 16.13 และลำดับที่ 3 คือ “ควรแก้ไขปัญหาเรื่องนักศึกษาที่ไม่ถูกกันระหว่างคณะ” คิดเป็นร้อยละ 12.90

5.2.2 การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน จำนวน 70 คน

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนใหญ่สังกัดคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 27.15 รองลงมา คือ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มี่ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ประสบการณ์การทำงาน 6 – 15 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 24.29 ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 25 ปี ขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 และประสบการณ์การทำงาน 16 – 25 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 ตามลำดับ

2) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคัน

อาจารย์ผู้สอนให้ข้อคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคันส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือ ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17.71 ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.71 และด้านการสอน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “สาขาที่เรียนไม่ตรงกับความชอบและความถนัดของตนเอง” คิดเป็นร้อยละ 20.83 และลำดับที่ 3 คือ “รายได้ครอบครัวไม่เพียงพอ หรือนักศึกษามีภาระที่ต้องช่วยเหลือ/แบ่งเบาภาระงานของครอบครัว” คิดเป็นร้อยละ 8.33

3) ทศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ข้อดี พบว่า ส่วนใหญ่ให้ทัศนคติว่า “สถานที่ตั้งอยู่กลางเมือง ทำให้นักศึกษาหาซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน ได้ง่ายและสะดวก และอยู่ใกล้แหล่งความรู้ เช่น หอสมุดแห่งชาติ สามารถค้นหาความรู้ได้สะดวก” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.32 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “พื้นที่ที่มีอยู่จำกัด ทำให้อู้สึกอบอุ่น สะดวกในการเดินทางระหว่างอาคารเรียน” คิดเป็นร้อยละ 4.26 และลำดับที่ 3 คือ “มีหลักสูตรที่รองรับความต้องการของผู้เรียน เช่น ปริญญาตรี 4 ปี ปริญญาตรี (เทียบโอน)” “มีหลักสูตรความร่วมมือกับสถานประกอบการ เป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับนักศึกษาได้มากขึ้น” “มีการเรียนรู้ควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ และการนำไปประยุกต์ในสถานการณ์จริง ผ่านการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา และการฝึกงานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง” “มีบุคลากรที่มีความพร้อมด้านคุณวุฒิและประสบการณ์ มีความพร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของผู้สอนสู่นักศึกษาได้อย่างเต็มที่” และ “มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง ผ่านการจัดกิจกรรมตามฐานชั้นปี (Year Base)” คิดเป็นร้อยละ 1.06

ข้อเสีย พบว่า ส่วนใหญ่ให้ทัศนคติว่า “มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จำเป็นในการเรียน แต่บางคณะยังขาดคุณภาพ ความทันสมัย และยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชา” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.34 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “พื้นที่แคบ ที่จอดรถมีน้อย” คิดเป็นร้อยละ 20.21 และลำดับที่ 3 คือ “ไม่มีพื้นที่ให้นักศึกษาพักผ่อน ทำงาน และทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ” คิดเป็นร้อยละ 13.83

4) ข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า “ควรปรับปรุงทัศนียภาพให้สถานศึกษา มีความสะอาด น่าสนใจ และน่าอยู่มากกว่านี้” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.33 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “ควรสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น” คิดเป็นร้อยละ 12.24 และลำดับที่ 3 คือ “การให้ทุนการศึกษา และมีเงื่อนไขที่น่าสนใจ” คิดเป็นร้อยละ 10.20

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557” ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

5.3.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการศึกษปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557

ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์นักศึกษา พบว่า การออกกลางคันของนักศึกษา จากการพึ่งสภาพ ภูมิลำเนา หรือลาออก ล้วนมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากด้านตัวผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา และด้านผู้สอน ตามลำดับ

1) ด้านผู้เรียน โดยรวม พบว่า ผลการเรียนรู้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด เป็นปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคันมากที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่นักศึกษามีผลการเรียนต่ำนั้น อาจเนื่องจากนักศึกษาสาขาที่เรียนไม่ตรงกับความชอบและความถนัดของตนเอง แบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ขาดเรียนเป็นประจำซึ่งอาจเกิดจากการที่ต้องทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลให้นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน เรียนไม่ทันเพื่อน เรียนไม่รู้เรื่อง ซึ่งเมื่อผลการสอบออกมาอาจไม่ถึงเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด อีกทั้งการขาดเรียนเป็นประจำนั้น จะทำให้เวลาเรียนไม่ครบตามที่กำหนดในระเบียบการประเมินผลของมหาวิทยาลัย จึงทำให้ไม่มีสิทธิ์สอบในรายวิชานั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **อุไรรัตน์า โพธิ์แก้ว (2539 : บทคัดย่อ)** ที่พบว่า สาเหตุสำคัญของการออกกลางคันของนักศึกษาศิลปหัตถกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คือ ความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ แบ่งเวลาไม่เหมาะสม และขาดเรียนบ่อย นักจิตวิทยา มีความเชื่อว่า ตัวแปรหนึ่งที่เป็นสาเหตุต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา คือ สติปัญญา และสติปัญญาที่แตกต่างกันเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อว่าสติปัญญาเป็นองค์ประกอบภายในที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และส่งผลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีส่วนใหญ่จะเรียนจบหลักสูตร ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีแนวโน้มออกจากสถานศึกษาก่อนจบหลักสูตร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **Dulniak, Denis Joseph (1982 : 3455 A – 3456 A)** ที่พบว่า ผู้เรียนที่ไม่ได้เตรียมความพร้อมที่ดีในการเรียนทำให้ผลการเรียนไม่ผ่านหรือสอบตกจนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนจะมีอัตราการออกกลางคันสูงกว่าปกติ สอดคล้องกับ **พูนศักดิ์ อดิชาติ (2536 : บทคัดย่อ)** เรื่อง การศึกษาสาเหตุในการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันที่สำคัญที่สุดคือ ภูมิหลังส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา โดยเฉพาะการขาดเรียน

ไม่มีเวลาเพราะต้องไปประกอบอาชีพ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **Abshire, Allison Joseph (1972 : 2248 A)** ที่พบว่า ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการออกกลางคัน คือ นักเรียน นักศึกษาขาดความรับผิดชอบไม่สนใจเรียนและไม่เห็นประโยชน์ของการเรียน

2) ด้านครอบครัว เป็นปัจจัยรองลงมาที่ทำให้ให้นักศึกษาออกกลางคัน เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า การมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน เป็นปัจจัยที่สูงที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ครอบครัวของนักศึกษามีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน อาจเนื่องมาจากฐานะครอบครัวยากจน หรือบิดามารดาป่วยหนัก ต้องใช้จ่ายเงินค่าอนาคางสูง นักศึกษาจึงจำเป็นต้องออกจากการเรียน เพื่อดูแลบิดามารดา และหาอาชีพเสริมทำเพื่อให้มีรายได้มาช่วยเหลือครอบครัว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **Abshire, Allison Joseph (1972 : 2248-A)** ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนเทคนิคอาชีวะในรัฐหลุยเซียนา พบว่า สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากสภาพครอบครัว เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาต่ำ สุขภาพของคนในครอบครัวไม่ดี ต้องออกจากสถานศึกษาเพื่อไปประกอบอาชีพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **สิงห์ จินพงษ์ (2550 : บทคัดย่อ)** ได้ศึกษาการออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีพัฒนา อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนออกกลางคันมากที่สุด คือ มีฐานะยากจน จึงต้องไปประกอบอาชีพหารายได้ ช่วยเหลือครอบครัว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ชนบ เพชรซ้อน (2540 : บทคัดย่อ)** เรื่องการออกกลางคันของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคสัจจังหวัดภาคใต้ ที่พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์มีภาระความรับผิดชอบต้องช่วยเหลือครอบครัว และพ่อแม่ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนการศึกษาเล่าเรียนเป็นสาเหตุให้ต้องออกกลางคัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **อุไรรัตน์า โพธิ์แก้ว (2539 : บทคัดย่อ)** ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 6 พบว่า ครอบครัวที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง ไม่เอาใจใส่และต้องการให้บุตรหลานช่วยงานของครอบครัว เป็นสาเหตุของการออกกลางคัน

3) ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา โดยรวม จากผลการวิจัยสังเกตได้ว่า แม้ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจะมีพื้นที่ที่คับแคบ ห้องเรียนหรือเครื่องมืออุปกรณ์บางอย่างที่ใช้ในเรียนอาจจะยังไม่เพียงพอหรือไม่ทันสมัย และสิ่งอำนวยความสะดวกมีน้อย และมุมพักผ่อนหรือมุมที่ให้นักศึกษาทำกิจกรรมต่างๆ มีน้อย ก็ตาม แต่สิ่งเหล่านี้ก็เป็นเพียงทัศนคติและข้อเสนอแนะที่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เสนอความคิดเห็นเพื่อให้นำไปพัฒนา

มหาวิทยาลัยเท่านั้น ยังไม่ใช่ประเด็นปัจจัยที่จะทำให้ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต้องออกกลางคันแต่อย่างใด ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (2535 : บทคัดย่อ)** เรื่อง การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาได้แก่ วัสดุฝึกงาน เครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ ห้องเรียน สถานที่ฝึกงานก็ไม่เหมาะสมทันสมัย ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **เอกบุตร อยู่สุข (2549 : 105-106)** เรื่อง การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ที่พบว่า สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาเป็นสาเหตุของการออกกลางคันในระดับปานกลาง โดยเฉพาะการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่เพียงพอ สถานที่คับแคบโรงอาหาร โรงฝึกงาน การบริการน้ำดื่ม สถานที่พักผ่อน

แต่ผลการวิจัยกลับพบว่า ปัจจัยที่ทำให้ นักศึกษาออกกลางคันมากที่สุด คือ นักศึกษาทะเลาะวิวาท/ไม่ถูกกัน ทั้งคณะเดียวกันและต่างคณะ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า น่าจะเกิดจากระบบรุ่นพี่รุ่นน้อง การรับน้อง ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกกดดัน อึดอัดใจ และไม่พอใจกัน หรือ อาจจะมี ความขัดแย้งกันระหว่างกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับ **ทิพย์วรรณ กิตติพร (2550)** กล่าวว่า วิทยุรุ่นคือวิทยุหัวเลี้ยวหัวต่อหรือวิทยุอายุบูแคม ซึ่งหมายถึงมี ความผันผวนทางอารมณ์ ไม่มีความมั่นคงทาง อารมณ์มักเป็นอารมณ์ที่รุนแรง มีความกดดันสูง ทำให้วัยรุ่นประสบความยุ่งยากเพราะ เป็นช่วงที่มีความสับสนทางด้านจิตใจมากที่สุดมากกว่าวัยอื่นๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ธนวัฒน์ อัยวรรณ (2549)** พบว่าด้านที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ด้านตัวนักเรียนเอง (= 3.25) ซึ่งอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ศักดิ์ศรีของนักเรียน รองลงมา คือการถูกยั่วเย้าจากฝ่ายคู่อริ และการคึกคะนองของนักเรียน สอดคล้องกับ **สุดาพร สินประสงค์ (2550)** ที่พบว่า สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ระดับอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสาเหตุจากตนเอง ในภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สาเหตุการทะเลาะวิวาท ด้านสาเหตุจากตนเองที่มีระดับความเห็นมากที่สุด คือ 1) การเปลี่ยนแปลงทางสภาพร่างกายและจิตใจ 2) นักเรียน นักศึกษา ต้องการสร้างจุดเด่นและการยอมรับในหมู่เพื่อนฝูง 3) ความคึกคะนองของ นักเรียน นักศึกษาเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ **เชาวรัตน์ เมืองแมน (2550 : 98-100)** ได้ศึกษาสาเหตุสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี พบว่า สภาพแวดล้อมด้านสังคมส่วนใหญ่มีปัญหาเกิดจากการคบเพื่อน กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อเด็กมากทั้งด้านพฤติกรรมและการเรียน นักเรียนมักจะเลือกคบเพื่อนที่มีรสนิยมเดียวกัน ทัศนคติคล้ายกัน

รวมทั้งฐานด้วย เพราะลักษณะที่ใกล้เคียงกัน จะทำให้มีความคิดเห็นในแนวเดียวกัน ทำให้ความสัมพันธ์ในกลุ่มเป็นไปด้วยดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ภุมริน บุญทวี (2548 : บทคัดย่อ)** เรื่อง ปัจจัยทางด้านครอบครัวและพฤติกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวะเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า พฤติกรรมทางสังคมที่แสดงออกในกลุ่มเพื่อน เช่น การเที่ยวกลางคืน คบเพื่อนต่างเพศ การแต่งกาย ลักษณะเฉพาะกลุ่ม การทะเลาะวิวาท พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้นักเรียนนักศึกษาต้องออกกลางคัน

4) ด้านผู้สอน จากผลการวิจัย พบว่า เป็นปัจจัยที่น้อยที่สุดที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีประสิทธิภาพด้านการสอนสูง จะมีเทคนิคและวิธีการสอนต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนที่มีความสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้เรียน จะเป็นที่เคารพรักของนักศึกษา แต่ในทางตรงกันข้ามอาจารย์ผู้สอนที่มีประสิทธิภาพด้านการสอนน้อย อาจจะทำให้พฤติกรรมการสอนไม่เป็นที่ชื่นชอบของนักศึกษา

5.3.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการออกกลางคันของนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557

ผลการวิเคราะห์จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558) พบว่า เพศ ภูมิลำเนา อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ และรายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ **เชาวณี แก้วมโน และอานันตยา ศรีสมบัติ (2552)** ที่ศึกษาสภาพการออกกลางคันของนักศึกษาใหม่ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ระหว่างปีการศึกษา 2551-2554 พบว่า สาเหตุการออกกลางคันมีความสัมพันธ์กับเพศ หลักสูตร ปีที่เข้าศึกษา และผลการเรียน จากสถาบันการศึกษาเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนสถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษากำลังเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น จะมีสภาพร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่ มีอารมณ์และความมั่นคงทางจิตใจ และจะเข้าสู่การบรรลุนิติภาวะโดยสมบูรณ์ ซึ่งทำให้มีความเข้าใจ และยอมรับเกี่ยวกับสถานภาพของบิดามารดา จึงส่งผลให้ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษาได้

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- 1) มหาวิทยาลัยควรสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- 2) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษามีรายได้ระหว่างเรียน เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่นักศึกษา ลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง
- 3) มหาวิทยาลัยควรจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้รับคำปรึกษา และชี้แนะแนวทางแก้ไขปัญหาที่นักศึกษาเผชิญได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
- 4) มหาวิทยาลัยควรจัดหาทุนการศึกษาให้มากขึ้นและเหมาะสมตามความจำเป็นของนักศึกษา เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์
- 5) มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงและพัฒนาอาคารสถานที่ พื้นที่ เพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมของนักศึกษา
- 6) มหาวิทยาลัยควรจัดหาและปรับปรุงครุภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น เพื่อใช้ในการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ให้เพียงพอและมีคุณภาพต่อการใช้งาน
- 7) มหาวิทยาลัยควรจัดการศึกษาเน้นการปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจากการเผชิญสถานการณ์จริงและการแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำ ผึกคิด ผึกลงมือทำ ผึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ ผึกการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และผึกทักษะการแสวงหาความรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรทำวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเน้นการลงมือปฏิบัติจริง และสามารถสร้างรายได้ระหว่างการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา
- 2) ควรทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต
- 3) ควรทำวิจัยเรื่องการสร้างกลยุทธ์การตลาดให้มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ